

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 100.

Girona, divendres, 12 de març de 1937. EDICIÓ DE LA TARDA

La Contrarrevolució
està en marxa.
Barrem-li el pas em-
pleant tots els mit-
jans al nostre abast.

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Es van produït fets que denun-
cien l'existència d'una vastíssima
conspiració per tal d'eliminar la
C. N. T. i la F. A. I.

(Solidaridad Obrera)

Abans d'ahir, resenyàvem la decadència escalonada que la nostra Revolució ha experimentat, des de la dissolució dels Comitès proletaris fins a la penyora de 5.000 ptes. imposada a «LA BATALLA». La tesi mantinguda pel P.O.U.M. va confirmant-se, cada dia, amb més pregonera realitat: la Contrarrevolució comença caminant a pas de pardal i amb peus de plom, mentre avui està enllestit i perfilant la seva tasca a pas de gegant.

L'error fonamental arranca de la dissolució dels Comitès a l'ombra d'una insòlita esperança: el somni d'uns Consells Municipals de tipus genuïnament classista. El P. O. U. M. en sortia perdent i, per tant, la Revolució. El nostre Partit, que era la primera força organitzada a les comarques, es veia reduït a la mínima representació consistorial. No ho lamentem en nom d'un interès egoïsta de partit; sinó en nom de les essències revolucionàries de la classe treballadora.

El P.O.U.M., però, era una sentinella dins el Govern de la Generalitat. Nosaltres encarnàvem la intransigència classista, la garantia d'una conducta fidel als principis socialistes i la seguretat de barrar el pas a les temptatives reformistes.

Durant la participació governamental del P. O. U. M., la Contrarrevolució es vegé impotent per recollir els fruits que, de la seva primera victòria, esperava.

Per tal de fer el seu agost la Contrarrevolució necessitava aplicar una mesura prèvia: eliminar la sentinella, bandejar el P. O. U. M.

Foragitat el nostre Partit, el reformisme trobà un camí sinó completament planer, força lliure d'ensopegades contradictòries i arriscades. La C.N.T. no arribà a capir la significació autèntica de la batalla encesa contra el POUM. i adoptà la posició aparentment més airosa, però, en realitat, la menys ajustada a les necessitats revolucionàries: la neutralitat.

L'expulsió del P.O.U.M. fou ben aprofitada. Repasseu el Butlletí de la Generalitat. La Revolució no ha fet altra cosa que recular constantment. La iniciativa és a poder de la Contrarrevolució. Avui, la Revolució Socialista resta enfosquida per aquest cadàver galvanitzat que és la República Democràtica. El 19 de juliol és vençut pel 14 d'abril. La bandera roja, per la bandera tricolor. És la reacció que torna. La C.N.T. obira temptatives d'eliminació violenta. El terreny és ben preparat. Una concepció fatal: Els consellers anarquistes han acceptat el Cos de Seguretat Interior apolític, la medul·la del qual són aquestes forces uniformades que, dies enrera, cridaven «Abajo Eroles», «Mueran los asesinos».

Les forces repressives, sota el control del Conseller de Seguretat Interior: un petit burgès, Aiguader. Res d'influències «estranyes».

Cal, però, enllestit-ho bé: que no li manqui ni un punt, ni una coma. Dotze tancs, robats al Parc de Guerra! Que es

G U I O

L'escola de la Revolució

La vella escola espanyola, d'un tipisme reaccionari, oscurantista; creada per a servir els interessos del capitalisme, hom intentà aturar-la amb l'article de la Constitució que la passava a categoria d'escola laica. És a dir, escola arreligiosa. Almenys s'insistia molt sobre aquesta definició. És que la burgesia no podia permetre que perdés la seva característica essencial, l'única que pot veritablement interessar a nosaltres. L'escola seguia al servei de la plutocràcia; feia sentir a l'infant la diferència de classes sempre, però ofegant el noble impuls de rebellia que pogués provocar; intentant conformar al pobre amb les seves misèries, i al ric, excitant-lo a disfrutar dels seus privilegis. Era, en definitiva, una escola de classe. Sempre ho havia estat i no tenia perquè bandejar aquest caràcter en temps de la República per quant res no canvià en l'aspecte social.

La revolució creà un tipus d'escola: L'escola única. L'escola de tots. Clar que aquesta escola evolucionària en el sentit de convertir-se en escola proletària. Si triomfa la revolució, els resorts de l'Estat passaran a la classe treballadora; després, l'escola, forjadora de cons-

troben a la Caserna Vorochilov! «Lo que sí es seguro es que no se destinaban a las necesidades del frente».

Què manca, doncs?

Màlaga!—

I se la carregaran els «incontrolats».

Qui són els incontrolats?—

Un objectiu: «eliminar violentament la C.N.T. i la FAI».

No ho diem nosaltres. Parla la «Solí». És el mateix procés que precedí a l'eliminació del P.O.U.M. Però, multiplicat en precaucions perquè, també, són més grans les resistències!

Una sola sortida: retornar a l'esperit autèntic del 19 de juliol.

Com?

No ens resignem a perdre la Revolució.

CRÓNICA DIÀRIA

El Front de la Joventut Revolucionària contra la immoralitat burocràtica

Un dels puntals més fermes de essències de la revolució ibèrica el constitueix, avui, el Front de la Joventut Revolucionària, del qual en formen part, com a forces més importants, la Joventut Comunista Ibèrica (P. O. U. M.) i les Joventuts Llibertàries.

Cal dir que els castells d'arena bastits per Carrillo «junior», abrandat admirador de Trotski fa cosa d'un any, se'n van per terra com a cosa fràgil que són. A Almeria les Joventuts Socialistes Unificades i les Joventuts Llibertàries han constituït el Front de la Joventut Revolucionària. No hi han valgut els esgarrips ni els viatges adalerats del jove Carrillo. Els joves socialistes d'Almeria no han conegut, de la democràcia burgesa que els capitosts stalinians els volen fer empassar, altra cosa que la misèria més paorosa i la repressió implacable de llurs protestes. A Madrid, els joves anarquistes han rebutjat, en definitiva, els projectes antirrevolucionaris de la direc-

ciències socialistes, garantia de les conquestes de la classe, restaria al servei de la mateixa. L'escola del poble treballador! L'escola ideal.

Avui, tan sols, escola única. I bé, tanmateix hi ha qui comença a tirar-li cosses per a esfondrar-la. Filla de la revolució, és mirada amb mals ulls pels reformistes. Res més natural.

Però els mestres que sentien el noble anhèl que mou el poble treballador en la seva lluita, no poden mostrar-se passius davant la maniobra reformista.

Defensem l'escola nascuda de la revolució. Defensem el C. E. N. U.

GRACIETA

ció juvenívola carrillista. La insubordinació interna de les Joventuts Socialistes és un fet innegable que es produeix en moltes localitats i que preocupa profundament als experts arquitectes de repúbliques democràtiques especials.

Confiem en la joventut. Confiem-hi en tots els ordres. La joventut, lluny de la fadiga i del lassament propi de les generacions velles, és ardida, coratjosa i està posseïda d'una fe increbantable en la força i en els destins del proletariat.

És altament confortador de veure els nostres joves, a la vegada que ocupen els primers rengles a les trinxeres, preocupar-se febrilment de tots els problemes que té plantejats la classe treballadora revolucionària. Exèrcit regular, ordre públic, problemes del camp, les indústries de guerra, la depuració de la reraguarda...

Tanmateix, el Front de la Joventut Revolucionària no podia deixar d'enfilar els seus trets profilàctics contra la disbauxa burocràtica. En la seva plataforma d'actuació demanen la moralització de la burocràcia, depurant-la amb decisió, reduint els grans sous i acabant amb la duplicitat de càrrecs retribuïts per l'Estat.

Sembla mentida, però és així. La festa major burocràtica continua com si res no hagués passat. Indolència, vagància retribuïda, entrebanes d'expedient, sous per a donar-se una teca opipara, enxufisme... També l'enxufisme, encara que sembli estrany. Si algun babau creia que perquè el 19 de juliol vàrem fer la revolució i ara som de la U. G. T. o de la C. N. T. la indecència burocràtica havia desaparegut, s'equivoca de mig a mig.

Bé pel Front de la Joventut Revolucionària. Sense contemplacions ni embuts de cap mena. Segueu la mala herba. Extirpeu els furoncles abans que supurin. Si contra aquests mals i tota mena de mals hom no actua amb l'energia i la decisió necessàries, perdriem irremissiblement les enormes possibilitats que l'hora present ofereix al proletariat per a anihilar el capitalisme i edificar la nova societat sense classes, sense explotats ni explotadors.

Joan QUER

Llegiu i propagueu
L'Espurna.

El P. S. U. C. debe hablar

Sobre la sustracción de once tanques

En nuestro número del pasado domingo, publicamos una información de extraordinaria gravedad, en la que relatábamos la sustracción de once tanques y una estufa de desinfección de que se hizo objeto a un almacén de la Delegación de Industrias de Guerra, mediante procedimientos indignos sobre los que debe recaer sanción,

Vida del Partit

Departament de Guerra

Es prega a tots els nostres militants i simpatitzants que es trobin compresos en les llesves 1932-33-34-35 i 36, que passin pel Departament de Guerra, (Caserna Lenin), per tal de comunicar-los un assumpte que els interessa.

Girona 5-març-1937.

El delegat responsable,
LLUIS COROMINES

A TOTS ELS CAMARADES DEL PARTIT I SIMPATITZANTS

Per a completar els quadres de la «Divisió Lenin» en els fronts de combat i contribuir a la ràpida mobilització del proletariat, es precisa la incorporació de camarades.

El P. O. U. M. us invita a allistar-vos en aquesta nova formació de l'Exèrcit Obrer Revolucionari, per a combatre el feixisme i pel triomf final del Socialisme.

Camarades anifeixistes! Joves revolucionaris! Ingresseu a la «Divisió Lenin».

El Comitè Local del POUM.

INSTRUCCIÓ MILITAR

Companys del P.O.U.M. i J.C.I.

Assistiu cada dia a les lliçons d'INSTRUCCIÓ que es donen de 7 a 8 del vespre a la Caserna «Lenin» per tal de formar-vos un bon coneixement MILITAR, necessari en aquestes hores de lluita.

A més a més s'ensenyarà el maneig de les armes:

Tots els companys de 18 a 40 anys, cada dia a la Caserna «Lenin»!!

Secció Femenina del POUM.

Companya: divendres dia 12, tindrà lloc a les 6 de la tarda, al local del P. O. U. M., una reunió extraordinària a la qual per la importància de l'assumpte, tens el deure ineludible d'assistir-hi.

En ella es donarà compte de la reunió celebrada a Barcelona, de la nova estructuració de la Secció Femenina i l'estudi de la tesi que s'ha de presentar al Congrés general del Partit.

y que fueron hallados en el cuartel Voroxilov.

No hemos añadido palabra alguna sobre el particular en espera de que el sector político afectado aclarase extremos, más o menos confusos, que del sucedido se derivan. Pero ante el más absoluto silencio observado, nos vemos en la precisión de formularle esta invitación pública a tal objeto.

El hecho de que los tanques sustraídos lo fueran por camaradas del cuartel Voroxilov, bajo las órdenes directas de los superiores jerárquicos de la División Carlos Marx — según la declaración explícita de los responsables —, que el P. S. U. inspira, obliga a este partido a explicar a las masas trabajadoras la intervención que en tal «affaire» le haya podido corresponder.

Desde luego, la gravedad de lo ocurrido es inocultable. A ninguno de nosotros se nos pasan por alto los propósitos que consideramos contrarios a la unidad proletaria, que tanto dicen desear algunos camaradas, sin que sus actos respondan en modo alguno a la bondad de las palabras. Si se analiza, no sólo el procedimiento empleado en tan brillante operación, sino también la intervención directísima, tanto del teniente coronel jefe del cuartel mencionado, como el comisario político del mismo, se llegará a conclusiones que merecen una dilucidación rápida para bien de las relaciones fraternas, que entre los diversos sectores proletarios deben subsistir por encima de todo.

Que hechos de esta naturaleza no pueden ser enterrados en un silencio piadoso, que más tendría de impunismo que de piedad, es evidente. A tal efecto, ha sido constituida una Comisión especial, a quien compete aclarar lo antes posible cuanto ha tenido lugar.

SOLIDARIDAD OBRERA exige sea puesto en claro lo sucedido rápidamente.

Y pide al P. S. U. C., entidad política responsable de la División Carlos Marx fije públicamente su posición ante lo ocurrido.

No estamos dispuestos a permitir actos de tal volumen e intención, sea quien quiera quien lo realice. Lo decimos sin ambages de ningún género, y sin acritud.

La unidad ha de mantenerse sin deslealtades ni propósitos de segunda intención, y tampoco puede culpárse a los incontrolados — tópico de moda — de lo que obedece a un plan absurdo y desequilibrado.

El P. S. U. C. tiene la palabra.

(De «Solidaridad Obrera»)

Tots els companys i companyes que vulguin prestar-se com a donadors desang, deuen passar per la porteria del Hospital de les Comarques Gironines, tots els dimecres de 7 a 8 del vespre, per fer l'anàlisi corresponent.

Sobre l'empresonament dels components de l'antic Comitè de Milícies antifeixistes del poble de Llierca.

NOTA DEL TRIBUNAL POPULAR

En un diari d'aquesta Ciutat ha aparegut una nota en la qual referint-se a la detenció del ex-Comitè Anti-feixista del Poble de Llierca s'atreveix a donar una notícia absolutament falsa.

Aquest Tribunal Popular fa a vinent que tots els acords han estat presos per unanimitat i pel que fa referència a la detenció del Comitè més amunt esmentat, el representant del P. O. U. M. com sempre estigué conforme amb la decisió dels companys del Tribunal Popular.

No volem consentir de cap de les maneres, ni podem permetre que es donguin notícies falses — ni que s'intentin desprestigiar a base de les mateixes les institucions populars nascudes del actual moment i per tal motiu el Tribunal Popular, vetllant per la moral i la dignitat revolucionària arribarà a totes les mesures per extrems que siguin no subjectant-se a cap mena de maniobra política.

Serveixi aquesta nota als companys de l'esmentat diari per a que evitin tota campanya de desprestigi contra el Tribunal Popular puix com diem més amunt, usarem totes les mesures de rigor per a evitar-ho.

Girona, 12 de març del 1937. — Pel Tribunal Popular, J. Bohigas.

El diari al qual es refereix la nota anterior, és L'ESPURNA. Anem a contestar serenament al president del Tribunal Popular.

En primer lloc hem de fer constar, d'una manera rotunda, que nosaltres no hem donat cap notícia «absolutament falsa». Déiem ahir que l'anomenat Tribunal Popular havia ordenat l'empresonament dels components de l'antic Comitè Antifeixista del poble de Llierca i que aquest acord s'havia pres amb el vot en contra del vocal del P. O. U. M. No res més. No res menys. On és la notícia falsa? La nota del president de l'esmentat tribunal confirma la detenció de l'ex-Comitè. I el representant del P. O. U. M. — ho sap molt bé el propi president del tribunal — ha estat en tot moment en complet desacord amb la monstruosa mesura presa, contra un Comitè Antifeixista, per un tribunal la missió del qual és perseguir els delinqüents contrarrevolucionaris i els elements feixistes i filo-feixistes que viuen entre nosaltres. Cert que el Vocal del P. O. U. M., té signades les diligències tramitades sobre aquest afer. Però no és menys cert que la seva veu de protesta contra l'actitud, en aquest cas estranya, del tribunal s'ha fet sentir llargues estones. No hi ha, per tant, senyor president del tribunal, cap notícia falsa donada per L'ESPURNA. I us demanem una mica més de compte amb el llenguatge.

El president del tribunal popular diu, en la nota al·ludida, que farà ús de totes les mesures de rigor per tal d'evitar tota campanya de desprestigi de l'esmentat tribunal. No som gent, nosaltres, que es dobleguem a les amenaces de ningú. Estiguin ben segur el president.

Ara bé. Molt just que la primera autoritat judicial vetllí pel prestigi de la institució. Conformes. Amb el que segurament no estem d'acord és amb la forma de vetllar per aquest prestigi. El prestigi revolucionari no es guanya, senyor president, perseguint a companys provadament antifeixistes. I no és que sostinguem el criteri que l'antifeixisme sigui com una patent de cors. Ans el contrari; entenem que la moralitat (no pas la moral burgesa) és prenda consubstancial dels revolucionaris antifeixistes. Això consta plenament al president. No és pas masa lluny la revisió d'aquell cèlebre procés dels quatre individus d'Olot, adherits a un partit determinat, reus d'un robatori a mà armada i en despoblat, delictes pel qual foren condemnats a mort i, en la revisió del procés, després de commutada la pena, s'acordà formalment enviar-los al front, però que realment tothom els ha pogut veure passejar tranquil·lament per la rambla gironina. Fou el vocal del P. O. U. M. qui remarcà la necessitat de fer justícia revolucionària exemplar. Això ho sap bé el president del tribunal.

El prestigi es guanya prestigi, com el moviment es demostra caminant. No fa pas massa dies, era el propi company Pardo, fiscal del tribunal, qui, en una conferència radiada, desfermava una tremenda — i caldrà creure que justificada — filípica contra l'actual administració de justícia. Les mesures de rigor, doncs, poden començar a aplicar-se. Han mancat motius per aplicar-les abans? I per acabar. És de doldre que la nota del president del tribunal po-

Emissora E. A. J.-38 Ràdio Girona.-Horari aproximat de emissions

Emissió de sobretaula

A les 13.— Obertura, Senyals horaris pel carrilló.—Emissió dedicada als infants.

A les 13,15 Musica Variada, en discos.

A les 13,45, Emissió de la Delegació d'Estat Català a Girona.

A les 14, Comunicat oficial del matí i sumari del «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya, amb altres informacions.

A les 14,15, Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya. (Eventual).

A les 14'30, Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 15, Fi de l'Emissió.

Emissió de nit

A les 20, Obertura, Senyals horaris pel carrilló. - Diari parlat C. N. T. - F. A. I. (Informació dels fronts.- A continuació: Emissions diverses.

A les 20,20, Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20,40, Servei especial d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21, Comunicat oficial de la nit altres informacions des del Palau de la Generalitat de Catalunya.

A les 22, Comunicat oficial del Ministeri de la Guerra, des de Madrid. - Seguidament diari parlat «L'Espurna» del P. O. U. M.

A les 22,20, Lectura dels editorials de la restant premsa gironina.

A les 22,30, Musica selecta, en dis.

A les 23, Fi de l'Emissió.

pular de Girona, estigui saturada d'aquell regust de cosa estantissa i de l'encarcarada gelosia de les antigues institucions judicials. Que nosaltres, de bona fe, creiem enterrades.

NOTICIARI

Gran concentració de la J. C. I.

Per a diumenge dia 14 la Joventut Comunista Ibèrica ha organitzat una Gran Concentració a la Font del Ferro.

La sortida serà a les dues de la tarda del local del P.O.U.M. i a ell hi queden convidats tots els companys de la J. C. I. Secretariat Femení i P.O.U.M.

En aquesta concentració, dedicada a la formació d'oradors hi parlaran Clascà pels pioners, Brunso pel Secretariat Femení; i Muñoz i Brunso per la J. C. I.

Companys, assistiu-hi tots.

Tribunal Popular

Aquest matí s'ha vist la causa contra Salvador Sierra Amiel, Bonaventura Almà Nonell, Modest Casadevall Costa, Maties Serra Bordas, Antoni Ribas Llenç, Jaume Turró Serra, Josep March Bosch i Joan Dalmau Oliva, acusats de desafectes al règim i tots ells veïns del poble de Castelló d'Empúries.

Degut a la quantitat de processats el judici s'ha hagut de suspendre a dos quarts de dues per a reemprendre'l aquesta tarda a les 4.

A causa de l'increment de matrícula de l'ensenyament de Música a l'Escola de Belles Arts, el Consell municipal ha procedit al nomenament d'un nou Professor i a l'extensió de l'horari.

En conseqüència les classes de solfeig i piano tindràn lloc de 12 a 1 i de 5 a 6 a càrrec de la professora Dolors Jordà i de 6 a 8 a càrrec del Professor Francesc Casellas.

¿No penseu que aquests infants són germans nostres, i que tenim el deure d'ajudar-los?

¿Com?

¿Fent-vos socis de Pro-Infància Obrera, Carretera de Barcelona, núm. 21!

Els nens Cristo Victor, Josep Nicolàs i Carles Bonsoms fan a mans de l'Alcaldia un moneder trobat a la Plaça de St. Francesc i Jaume Mateu un rebut a nom de Ferran Ventós, que es lliurarà a qui acrediti li perteny.

AJUDAR ELS REFUGIATS ÉS UN DEURE INELUDIBLE

Franco vol donar a l'Alemanya 300.000 tones de ferro anyals com a paga del material bèl·lic subministrat

BARCELONA

Atac a un tren de mercaderies enemigues

Comunicat oficial de l'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat oficial facilitat aquest migdia per la Conselleria de Defensa és el següent: **Subsector Pirenaic:** La nostra artilleria ha efectuat disparos sobre un tren de mercaderies, faccions destroçant i incendiant un vagó.

Així mateix al sector Divisió Durruti la nostra artilleria ha fet disparos sobre les fortificacions de Perdiguera. Als altres fronts escassa activitat a causa del fort temporal de pluges.

Avui continuarà la reunió del Consell

Barcelona (2 tarda). — El secretari de Companys, senyor Piquet, en rebre als informadors els ha dit que aquell havia passat tot el matí treballant i rebent visites al seu despatx oficial.

Ha dit també que a les 6 seguirà la reunió del Consell de la Generalitat presidida per Terradellas.

A disposició del Tribunal

Barcelona (2 tarda). — La policia ha posat a disposició del Jutjat els nou detinguts darrerament com a falsificació de passaports.

MADRID

Un violent atac dels italians fou enèrgicament rebutjat i obligats a recular

Madrid, 12. — Des d'aquest migdia s'ha endurit notablement l'atac facciós al sector de la part nord de la província de Guadalajara.

Prop de les tres de la tarda, el comandament rebel donà ordre que la intensíssima hostilització que els facciosos venien realitzant sobre les nostres posicions es convertís en un atac el més violent possible. Trenta-dos tancs es disposaren a avançar.

Els trenta-dos tancs i carros de combat començaren a avançar, però les nostres forces convenientment parapetades a les trinxeres que amb anterioritat havien construït, s'avançaren a contenir l'atac.

Aquest durà més de dues hores, al llarg de les quals el foc de canó era ininterromput.

Els tancs eruga i carros de combat que pretenien passar sobre les trinxeres hagueren de retrocedir totes les vegades que ho intentaren. El retriuny de les bombes de mà que llançaven els nostres dinamiters també era eixordador. Els efectes de les bombes de la República es feien notar a les màquines de guerra estrangeres que retrocedien a ulls vistos.

A mitja tarda començà el replegament dels facciosos i els seus tancs no podien avançar un sol pas. Pocs moments després tornaven a l'atac amb més de quaranta tancs eruga, cada un dels quals portava quatre metralladores. Aquesta vegada l'atac prengué proporcions inconcebibles, puix que si l'atac dels facciosos era intens, la resistència dels lleials era espantosa. Així arribaren les últimes hores de la tarda, no sense que la nostra aviació passés i repassés sobre les posicions rebels, pesi al mal temps, per a descarregar les seves bombes amb molta eficàcia. La part dreta dels facciosos en els atacs

d'aquesta tarda, era la que més potentament pressionava.

Després d'aguantar l'atac, fou rebutjat una altra vegada amb energia. La nostra artilleria castigà durament l'ala dreta de l'exèrcit italià, que no cessava en els seus enèrgics atacs.

Les nostres forces hagueren de contraatacar per l'ala esquerra amb l'objecte de rebutjar així l'allau de l'enemic, que era extraordinari. En les primeres hores de la nit continuava l'atac facciós. Aquest fou rebutjat una vegada més i la conseqüència del darrer del nostre contraatac, ajudat per un violentíssim foc de la nostra artilleria i pels nostres carros de combat, fou la rectificació favorable d'algunes posicions que encara que no foren avançades en una gran extensió de terreny, si que foren el suficient consolidades per a des d'allí realitzar ulteriors operacions, ja que ha quedat escombrat el terreny.

S'ha de crear la Defensa nacional

València (4 tarda). — El ciutadà Bru Alonso, comissari polític de Marina ha manifestat en un discurs que s'ha d'anar ràpidament a la creació del servei de Defensa nacional.

Assassins!

València (4 tarda). — El governador de Badajoz comunica al ministre de Governació que quatre evadits que es presentaren davant ell li feren les següents manifestacions:

Les autoritats faccioses obliguen per tots els mitjans de la menaça, la coacció i el càstic, als familiars dels obrers i homes d'esquerra que foren afusellats, a signar un document en el qual es fa constar que les víctimes de la repressió moriren lluitant per la causa feixista. En altres cassos el document ve a ésser un certificat de que el mort fugí o desaparegué; tot menys que consti que fou afusellat.

Més de mil baixes faccioses

Addújar, 12. — En una descoberta que féu aquest matí la nostra cavalleria al sector de Pozoblanco, trobà trenta-cinc cadàvers moros, i recollí vint fusells, matxets i municions. Els atacs que l'enemic efectuà ahir contra Villanueva del Duque els costaren més de tres-cents baixes vistes. Aproximadament arriben al miler les que han sofert els facciosos en els seus sis dies d'ofensiva.

En aquests moments continua la lluita acarnissada. Acaben d'arribar cinc soldats més armats, els quals han fugit de Villa del Río. Tots pertanyen al regiment de Granada.

A Pozoblanco l'enemic ha sofert un dur càstic

Jaén, 12. — Arriben notícies a Jaén relatives als últims combats al subsector de Pozoblanco, on l'enemic sofrí un duríssim càstic en iniciar les forces lleials un contra atac enèrgic.

Com que tots els moviments facciosos estaven previstos pel comandament republicà, s'ha aconseguit fer fracassar aquest esperat intent feixista d'apoderar-se de les línies estratègiques, l'objectiu de les quals era Almadén.

No obstant, pesi al gran esperit bèl·lic concentrat per l'enemic, les nostres forces resistiren l'última topada amb gran serenitat, i després contraatacà eficaçment i féu als rebels nombroses baixes. L'escomesa de les forces lleials ha desconcertat l'enemic que no esperava una resistència tan dura.

Amb tot, això no vol dir que el comandament rebel hagi abandonat la seva intenció d'apropar-se de la zona minera de Ciudad Real, encara que donada l'alta moral del nostre exèrcit es pot assegurar que tots els seus esforços s'estavellaran tal com ha ocorregut fins aquí.

Els primers d'abril seran cridats 1.000 homes dels inscrits a marineria

València, 12. — La «Gaceta» publica una ordre d'Hisenda disposants que tots els caps i oficials de l'Exèrcit i Milícies que desitgin ésser empleats en les unitats de combat de Carrabiners, hauran de presentar les seves instàncies personalment a fi de que es pugui disposar el seu reconeixement mèdic que acrediti la seva utilitat per al servei i campanya, amb la finalitat d'evitar els inconvenients que es produeixen per les deficientes condicions físiques d'alguns.

L'aviador italià Semprevere ha estat executat

València, 12. — A primeres hores d'aquesta matinada ha estat acomplerta la sentència imposada pel Tribunal Popular contra l'aviador italià Semprevere, que va caure a les immediacions del Santuari de la Verge de la Cabeza amb l'avió que tripulava i fou fet presoner.

L'acte s'ha efectuat a la Caserna de Paterna.

Subscripció pro Mèxic

Madrid (4 tarda). — El Comitè Re-

gional de Joventuts Llibertàries ha obert una subscripció pro home-natge a Mèxic que encapçala amb mil pessetes, per a agrair l'actitud cavalleresca de Mèxic i el seu president Cárdenas a favor de la nostra causa.

Un funcionari francès estudia les nostres defenses antiaèries

València (4 tarda). — Avui ha arribat a València el cap del Cos de Bombers de París, per a estudiar, en nom de la Municipalitat i del seu Govern, algunes de les obres realitzades a Espanya per a defensar-se de l'aviació.

Ha visitat al Ministre d'Obres Públiques.

OVIEDO

Les posicions faccioses de l'Escamplero eficaçment bombardejades

Astúries. — Durant la tarda l'artilleria republicana bombardejà les posicions de l'interior d'Oviedo i de l'Escamplero i aconseguí magnífics blancs als parapets de l'enemic. Una esquadreta de lleials volà sobre les posicions de Grado, Lloriana, El Escamplero i Santullán.

A l'aeròdrom lleial es reberen notícies d'haver sortit de Lleó amb direcció a Astúries alguns avions enemics. S'elevaren ràpidament esquadretes de caça; però els facciosos defugiren, com sempre, el combat i desaparegueren a l'horitzo.

Avui s'han passat als nostres rengles un caporal i tres soldats amb armament i municions. Es presentaren davant les nostres línies proferint crits d'entusiasme per als nostres, els quals, després d'adoptar les degudes precaucions els acolliren cordialment.

ESTRANGER

S'ha aprovat el control

Londres (4 tarda). — La Cambra dels Lords aprovà ahir nit el projecte de llei referent al control de les costes espanyoles.

El canvi criminal dels facciosos

Nova-York (4 tarda). — Han arribat a aquesta ciutat un grup d'agents republicans espanyols per tal d'efectuar gestions prop del govern americà.

Han donat informes de Franco dient que aquest s'ha compromès a lliurar anualment a Alemanya 300.000 tones de ferro, a canvi del material de guerra que aquesta nació ha "regalat" als rebels espanyols.

Els francesos d'Esquerra reconeixen que el control és una farsa.

París (4 tarda). — Les notícies que arriben procedents d'Espanya causen viva inquietud als medis polítics d'esquerra. La premsa també posa de lleu la farsa del "control de costes", criticant el seu procedir ja que, això servirà per a que el govern popular espanyol no pugui adquirir les seves armes i municions.

Els diaris francesos comenten vivament aquesta "farsa" i diuen que Itàlia ha enviat enorme material de guerra als rebels, àdhuc quan el control es gestava.

A més els anglesos es donen compte que poden sortir soldats italians de Líbia sense haver d'embarcar en ports italians.

En l'actualitat hi ha a Espanya a més dels "voluntaris" llatins, quatre divisions completes d'italians formades per l'Exèrcit Italià.

Arribada d'unitats angleses

Gibraltar (4 tarda). — Les unitats "Metropolitana" i "Mediterrània" han arribat aquest matí a aquest port.

Els passatgers del "Mar Cantàbrico"

Veracruz (4 tarda). — Entre el passatge que portava a bord el vaixell "Mar Cantàbrico", enfonsat pels rebels hi figuraven 2 italians, 2 americans, 3 mexicans i 12 espanyols.

Proves de control per part de França

París (4 tarda). — Abans d'exercir-se el control de costes, França farà una reestructuració de vigilància, per mitjà de vaixells francesos que exerciran en altres tres llocs que no siguin els designats com a zona francesa i registraran els vaixells, efectuant una relació d'ells.

CONSELL MUNICIPAL DE GIRONA

Conselleria de la Vivenda

Aquesta Conselleria de la Vivenda ha fixat els següents dies per a efectuar el pagament dels lloguers de locals, estalges, etc., corresponents al mes de gener d'enguany:

Dies 11, 12 i 13; carrers que comencin per P, R, S, T, U i V.

Les hores de pagament seran: el matí de 10 a 1 i a la tarda de 4 a 6, exceptuant els dissabtes que seran únicament de 10 a 1.

També es fa públic que el Consell Municipal està autoritzat per Decret del Govern de la Generalitat de Catalunya de data 1 de febrer d'enguany

Es recomana a tots els ciutadans que efectuïn els pagaments dels dies assenyalats, doncs no s'admetran el pagament de lloguers de carrers que comencin per una lletra que no sigui la fixada per aquell dia.

El Conseller de la Vivenda

Conselleria de Cultura

Estudis de Comerç

La Conselleria Municipal de Cultura recorda que el dia 12 del mes que som acabarà el termini d'inscripció de matrícula provisional per seguir els estudis de Comerç que l'Ajuntament va a instaurar.

Aquesta matrícula es formalitza a la Secretària de la Conselleria de Cultura (antiga Casa Carles), els dies feiners de 12 a 1 del matí i de 6 a 7 de la tarda.

Per tot el dia 15 del corrent s'anunciaran el lloc, dia i hora en què s'efectuaran les proves de suficiència de coneixements que han de precedir la matrícula definitiva.

Voces del Magisterio

Depuración y Asambleas

Se ha dicho repetidas veces que los emboscados en las organizaciones obreras eran los primeros culpables de las desviaciones sufridas por la clase trabajadora.

Elementos sin conciencia revolucionaria, mejor dicho, elementos de formación puramente burguesa, aunque sea de la más peligrosa, de izquierda, se han introducido en las sindicales y partidos.

Su instinto de conservación, por una parte, y el deseo inconfesable de traicionar las aspiraciones obreras; por otra, los trajo en tropel, a las dos centrales sindicales y a los partidos. Se les permitió la entrada, dentro de la mayor buena fé, no previendo el daño que podían causar.

La F. E. T. E., organización encuadrada en la U. G. T. presenta, en este aspecto, los casos más típicos.

La F. E. T. E. tenía antes del 19

de julio, durante el bienio negro, unos 50 afiliados. Hoy cuenta cerca del millar.

No hace falta demostrar la procedencia de los nuevos cotizantes. Proceden de partidos burgueses o son gente que vivía al margen de toda lucha social y política. Eran de esa pléyade de *neutrales*, prestos a colocarse al sol que más calienta.

Pero se ha olvidado que una sindical, es por principios, revolucionaria.

En lugar preferente de este mismo periódico copiamos hoy algunos párrafos de los Estatutos de la U. G. T.

Recomendamos su lectura a nuestros camaradas de la F. E. T. E.

A los nuevos y hasta a algunos antiguos que se hacen pasar por revolucionarios.

Así no se dará el caso de que todo un Secretariado General, en Girona, se ufane de pertenecer, al propio tiempo, a "Esquerra Republicana" ni de que otro antiguo afiliado ocupe cargos de responsabilidad, nombrado por influencias del mismo partido burgués y diga representar la F. E. T. E.

¡Un poco más de ética política, camaradas!

P. G.

Companyes!

No deixeu de comprar l'interessant fulletó «LA MUJER ANTE LA REVOLUCIÓN», editat pel Secretariat Femení del P.O.U.M.

Dones revolucionàries, llegiu-lo.

Flechazos

Maniobras burguesas

Hay que consolidar la República, nos decían los socialistas y republicanos después del 14 de abril. De la derecha, de la izquierda, y del centro, surgió, como consigna salvadora (para la burguesía), la frase citada.

A quien, entonces, reclamase soluciones radicales en el régimen de propiedad de la tierra, a quien, más tarde, se atreviese a censurar aquella ridícula reforma agraria, o la pasividad de la muy noble y democrática república de trabajadores en el problema del clero, de la burocracia monárquica, del ejército, o de la guardia civil, se le consideraba como un perturbador a sueldo de los monárquicos.

Tan perspicaces y avisados se mostraban aquellos republicanos y socialistas del bienio, que sabían, incluso, de donde salía el dinero para aquellas campañas, y si había sido entregado en cheque o en calderilla.

Han pasado varios años. Después de las cruentas luchas sostenidas por la clase obrera española, aquellos argumentos debieran estar un poco desacreditados. Pero no es así. Aunque con otras palabras, vuelven a emplearse los mismos tópicos del 14 de abril. Ahora se dice: Hay que ganar la guerra. De lo demás ya hablaremos.

Quien intente marchar hacia adelante, aprovechar las lecciones de la historia, impedir que la situación actual, desemboque en una borrachera de percalina tricolor, es—según los demócratas—, un traidor, un espía, un agente del fascio, y piden, rabiosos, se le lleve ante el piquete de ejecución. ¡Triste papel el de unos políticos "marxistas", que, constantemente, con entusiasmo digno de mejor causa, actúan como bomberos de la revolución. Revolución, que, en último término, es lo único que puede salvarnos como clase, y como pueblo, pues de triunfar el acuerdo de las potencias democráticas y fascistas, iría a costa del proletariado español la reconstrucción de la

economía hoy destruida, y gravitarán durante largos años sobre las espaldas de la clase obrera, los gastos de la guerra y los del propio control.

Camaradas de otras organizaciones, encuentran excesivos los temores de nuestro partido. Les parecen nuestras apreciaciones algo exageradas. Creen que de ninguna manera podrá volverse —lo intente quien lo intente—, a la situación anterior.

Cuando se les señala la actuación solapada y hábil de la burguesía, que, paso a paso, y ayudada por sus agentes en el campo obrero, va recogiendo el poder que se les fué de las manos el 19 de julio, se encogen de hombros con un gesto despectivo. ¡Bah! —exclaman— al proletariado no hay quien le arrebaté ya, el triunfo sobre su propia burguesía. ¡Cuidado! —les decimos—, la fuerza del proletariado es inmensa, pero no infinita. No se pueden perder, una tras otra, todas las posiciones favorables, y creer que bastará después con un par de manotazos, para deshacer el tinglado que, sigilosamente, construyen nuestros políticos burgueses.

¿Que piensan estos ingenuos compañeros? ¿Que el formar los Cuerpos de seguridad interior, al margen de las organizaciones obreras, y con prohibición de pertenecer a éstas, el procurar un ejército regular sin control político, el suprimir radicalmente todas las banderas y sustituirlas por las republicanas, la disolución de los Comités, y la invención de la nueva frasecita «el pueblo a obedecer», se hace

l'obrer conscient i organitzat té el deure d'instruir-se.

freqüenteu les biblioteques.
 assistiu a les conferències.
 adquiriu les publicacions marxistes.

Company! Els nens que arriben evacuats a Pro-Infància Obrera, necessiten l'ajut de cada ciutadà per petiti que sigui.

Adreceu-lo a Pro-Infància Obrera,

nada más para que los periódicos tengan algo que decir por las mañanas?

Somos optimistas, no obstante. Creemos que no lograrán sus propósitos.

Però a la suavidad con que la burguesía nos va echando la zancadilla, respondámosle en la misma forma, empleando el tono zumbón de Madrid: «Bien está que seamos hermanos, pero no «primos».

Astur

Comunicat Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 12 de Març del 1937.

Fulletó de L'Espurna 35 - El Faló de Ferro

mans les regnes del poder i dels destins de la humanitat. Veieu les nostres mans, les nostres mans vigoroses! Són les que us arrebataren el govern, els vostres palaus on tindreu que treballar amb les vostres mateixes per a guanyar-vos el pa, com té de fer-ho el pagès al camp o l'empleat escanyolit en les vostres metrópolis. Vegeu les nostres mans: mireu-les; són punys ben sòlids!

La tot dient, avançava els seus muscles pujants i allargava els seus grans braços, i els seus punys de forjador amassaven l'aire com les urpes d'una àliga. Apareixia com el símbol del treball triomfant amb les mans esteses en actitud d'aixafar i d'esparracar els seus explotadors. Vaig copsar que l'auditori experimentà un moviment de reculada quasi imperceptible en front d'aquella figura concreta, pujant i menadora de la revolució. Les dones, almenys, aren contractar-se i en llurs fesomies va

pintar-s'hi la por. Amb els homes no va succeir el mateix. No es tractava de ries desvagats sinó de gent activa i batalladora. Un údol profund resonà en llurs gorges, féu vibrar un instant l'aire i s'aminà. Era el pròdrom de la llopada que de bell nou oiria altres vegades durant la vetllada—, eren les manifestacions de la brutalitat que es deixondien en l'home, o eren, amb tota llur sinceritat, les passions primitives de l'home—. I no se'n donaven compte d'haver-lo emès aquell crit. Era el grunir de l'allau l'expressió del seu instint, un reflexe demostratiu. En aquell moment, en veure llurs rostres com s'endurien, i la fulguració de la lluita inflamar-se en llurs ulls, vaig comprendre que aquella gent no es deixarien prendre aixís com així la sobirania del món.

Ernest continuà amb l'atac. Explicà l'existència del milió i mig de revolucionaris als Estats Units, acusant a la classe capitalista d'haver mal governat la societat. Després d'haver fet un esbòç de la situació eco-

nòmica dels homes de les caverne i dels pobles salvatges dels nostres dies que no tenen ni eines ni màquines i que no posseïxen altres mitjans que els naturals per a produir la unitat de força individual, va descriure el desenvolupament de l'utilitatge i de l'organització fins a l'estat actual, en el qual el poder productiu de l'individu civilitzat equival a mil vegades el d'un salvatge.

«Actualment n'hi ha prou amb cinc homes per a donar l'abast a la fabricació del pa que consumeixen un miler de llurs semblants. Un sol home pot produir les cotonades per a dues centes cinquanta persones, gèneres de punt per a tres centes i calçat per a mil. A primer cop d'ull, sembla que d'això podria deduir-se que, amb una bona administració de la societat, el civilitzat modern tindria que trobar-se en una situació força més fàcil que la de l'home prehistòric. Passa així a la realitat? Examinem-ho. En el present hi ha als Estats Units quinze milions de ho-

mes (1) que estan a la misèria; i entenc per misèria la condició en la qual, per manca d'una alimentació i una casa enraonats, la capacitat de treball no pot ésser sostinguda. Avui dia, malgrat tota la vostra pretinguda legislació del treball, hi ha als Estats Units, tres milions de mainades empleats com a treballadors (2). El nombre d'ells ha doblat en dotze anys. Incidentment, us preguntaré, ara, perquè, vosaltres, els gerents de la societat no heveu donat publicitat als xifres del cens del 1902? I, jo mateix respondré per vosaltres: perquè us han esgarriat. Les estadístiques de la misèria haurien pogut precipitar la revolució que es prepara.

«Torno a la meua acusació. Si la facultat de producció de l'home modern és mil vegades superior a l'home de les caverne,

(1) Robert Hunter, en un llibre intitulat *Poverty*, i publicat el 1906, senyalava que, en aquella data, el pauperisme afectava a deu milions d'habitants.

(2) Segons el cens del 1900 als Estats Units (l'últim del qual no s'han publicat les xifres) el nombre de criatures que treballaven pujava a 1.752.187.